

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

17. Responsio ad quartum argumentum. Ex part. 6. tr. 4. res. 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

Bonor. stabil. in Eccles. Resol. XVII. &c. 317

circa iam ingressum, de constitutionibus.

4. Sed pro dilucidatione veritatis ad individua denunciando. Pone, quod statutum excludat feminas à successione ab intestato statibus masculis, queritur an excludat filias Moniales, & distinguuntur? Aut statutum generaliter modo, quo suprà loquitur, & persona, de cuius successione tractatur, non erit religiosa tópore conditi statuti, & tunc cum transeat in Monasterium cum illa impotentia succedendi, ligatur tali statuto etiam facta Monacha, cum per ingressum non efficiatur deterioris conditionis. Socinus senior consil. 81. in presenti consult. n. 5. vol. 1. & in consil. 230. Vito se fiam sub num. 8. vers. tertio, & ult. vol. 2. Ruinus consil. 5. Presupposita donatione num. 15. vol. 1. Socinus junior dixit magis veram & communem in consil. 15. pro. vera. num. 11. vol. 3. Parisius attestatur de communis & in iudicando & consulendo ab ea non esse recedendum, in consil. 40. si in commun. num. 16. & 24. vol. 3. Laurent de Palatini, quod statibus masculis subnum. 100. vers. si vero statut. Hunc deus consil. 11. vers. statutum Cassiarum, n. 37. post infinitos ab eo re-latos vol. 2.

5. Aut statutum non loquitur generaliter, sed specificè, ut pura, quia excludat mulieres Religiosas; & tale statutum non valebit, si loquatur de ingressa, sive de ingrediente: Ancharaeus in consil. 108. in paucis verbis, num. 1. & 2. Abbas in cap. quod Cleric. n. 40. de for. compet. Felinus post alios in c. in presentiarum, num. 38. probat. in cap. Ecclesia S. Mariae, num. 78. vbi Decius dicit magis communem num. 49. de consil. idem Abbas in consil. 111. in causa Catharina, subn. 4. vers. venio nunc ad secundam, volum. 2. Alexander in consil. 138. Vito themate, num. 13. dicit magis communem volum. 2. Socinus senior testatur de communis in consil. 81. in presenti consultatione, num. 5. vers. circa primum casum, volum. 1. & de magis communis in consil. 241. circa primam difficultatem, sub num. 2. vers. secunda est, volum. 2. Mathes singul. 144. nota mirabile. Eum, quod statibus masculis, art. 6. quest. 2. num. 35. Ruinus in consil. 204. Palebra est, num. 10. volum. 1. Ancharaeus junior, in quest. familiar. 20. testatur, num. 6. part. Rolandus in consil. 35. Illustrissimus & Excel- lentiissimus Princeps, num. 26. vol. 3. Si ergo statuta ex aduerso allegata sunt generalia, includunt etiam Moniales, cum ipsa ingressa sint Monasterium cum illa impotentia succedendi, nec efficiantur deterioris conditionis per ingressum; si vero statuta sunt specifica, non valent.

RESOL. XVII.

Responso ad quartum argumentum. Ex part. 6. tract. 3. Resol. 9.

Ad quartum argumentum, quod aliud sit statutum super bona Ecclesiis acquisita, aliud super bonis quae rendis, super quae licitum est Principi condere statuta.

2. Respondeo primò, Sacros Canones de hac materia absolute, & sine vila distinctione loqui, videbile, tam respectu bonorum acquisitorum, quam acquirendorum, vt paret in obene quid. 96. dist. 3. in c. Eccl. S. Marie de constitut. & in c. de rebus Eccl. non alienand. Et in specie, quod ista distinctione de bonis Ecclesiis acquisitis, vel acquirendis non subsistat; probatur ex textu in cap. ea enim. 10. quest. 2. de sumptu ex I. subemus, §. 1. ver. ea enim, C. de sacrof. anst. Eccl. quem ponderat Cardinalis Albanus tract. de immunit. num. 12. & Mandellus consil. 8. num. 20. approbat. Thom. IX.

prædictam distinctionem, asserendo immunitatem Ecclesiasticam fuisse concessam pro bonis acquisitis & acquirendis.

3. Respondeo secundò prædictam distinctionem aperiè pugnare cum definitione Ecclesiæ in c. 1. de immunit. Eccl. in 6. vbi Alexander V. prohibet Laicos talias, collectas, seu exactiores quaecumque Ecclesiis, vel personis Ecclesiasticis imponere, vel exigere ab eisdè pro bonis quibuscumque haec tenus acquisitis, vel impoferum acquirendis. Et ratio huius decisionis est, quia priuilegia, quocumque titulo Ecclesiis concessa, non solum competunt pro bonis tunc acquisitis, sed etiam extenduntur ad ea, qua postea ad Ecclesiam pertinera sunt, vt paret in d. subemus, §. 1. C. de sacrof. anst. Eccl. & c. ea enim 10. q. 10. & id operatus favor anima, & priuilegium pie causa.

4. Nec valet dicere, quod Praelatus in acquirendis possit Ecclesiæ præiudicare, vt tenet Federicus de Senis consil. 9. & videretur communis opinio, vt dicit Iason in l. leg. n. 15. & 16. ff. de leg. 1. Nam responderetur, non esse veram hanc conclusionem, quod Praelatus in acquirendis possit Ecclesiæ præiudicare: cum Baldus ipse contrariam tenerit opinionem in l. contra iuris, 1. §. 1. ff. de pat. & Ancharanus in c. vi supra, n. 6. vbi Imola. 2. 15. de reb. Eccl. non alien. & alij, quos refert Alexander in l. leg. circa finem, n. 2. vers. & ista est, ff. de legat. 1. vbi hanc opinionem vocat magis communem.

Sed quicquid sit de hoc, certum est in nostro casu recurrendum non esse ad istas controvexas opiniones; cum sit clare determinatum in d. c. 1. q. 1. ff. de immunit. Eccl. n. 6. vt suprà visum est.

5. Nec etiam obstat, quod Baldus consil. 11. n. 3. inter consil. Ancharan. & Mandellus in addit. ad Lupum, allegat. 42. in verb. sic statuere, & alij tenerint; quod per statutum Laicorum præiudicari possit Ecclesiæ, seu personis Ecclesiasticis in querendis bonis, si Laici id non faciant malo animo: quoniam respondet considerari debet affectum, non animum; nā cuius finis malus est eius præordinatio presumit dolosa; & sic etiam præsumptiuē includitur malus animus, vt notat Cravetta consil. 15. n. 4. per text. in l. si quis adulteris. C. de adulter. Vnde statuendo circa acquirenda, & ordinando ne Ecclesia acquirere possit contra textum in d. c. de immunit. Eccl. malus animus, & mala intentio, & dolus præsumitur in statuente. Ergo, &c.

RESOL. XVIII.

Responso ad quintum, & sextum argumentum? Ex p. 6. tract. 3. Resol. 10.

§. 1. **A**d quintum argumentum. Quod ex fr. Sup. hoc si. quæria bonorum stabiliuum in personas Ec- pta in Res. clesiasticas, Laici in dies penitus depauperantur, & 9. §. Quinto. vites Reipublicæ ita in dies minuantur vt breui ti- quia. mendum sit ne tuendo imperio non sufficiant; quod in detrimentum nedum Laicorum, verum etiam Ecclesiasticorum, qui sub eorum defensione & tutela tranquilli divino cultui inferiunt, vergeret.

2. Respondeo primò, quod ego in hoc argu- mento agnosco Hussium: tetram illam peftem Ec- clesiæ; nam in libro de ablatione bonorum tempo- ralium à Clericis, sic ait. Cum quotidi possessiones accrescant Clero, & decrescant Baronibus Militibus & aliis secularibus, potest euenire de facilis, quod tota possessio ad Clericos Regni Bohemiae deuoluatur, & plusquam quarta pars Regni ad Clericos deuolu-

D 3